

Sygn. akt III CZ 341/22

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący)

SSN Władysław Pawlak

SSN Agnieszka Piotrowska (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa D. M.

przeciwko M. M.

o ustalenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 28 października 2022 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach

z dnia 14 marca 2022 r., sygn. akt I ACz 464/21,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 14 marca 2022 r. Sąd Apelacyjny w Katowicach odrzucił skargę kasacyjną powódki D. M. od postanowienia tego Sądu z 15 listopada 2021 r. w sprawie I ACz 464/21 z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu, w tym między innymi ze względu na sporządzenie skargi z naruszeniem art.87¹ k.p.c. W zażaleniu na to postanowienie, sporządzonym - mimo stosownego pouczenia - bez zachowania przymusu adwokacko-radcowskiego przewidzianego w art.87¹ k.p.c., powódka D. M. domagała się jego uchylecia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych.

Celem przymusu adwokacko-radcowskiego, który obejmuje także wniesienie przewidzianego w art.394¹ § 1 k.p.c., zażalenia na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną jest zapewnienie wniesionemu środkowi zaskarżenia odpowiedniego poziomu merytorycznego. Sporządzenie zażalenia osobiście przez stronę pozbawioną zdolności postulacyjnej jest dotknięte nieusuwalnym brakiem i powoduje konieczność odrzucenia zażalenia *a limine* bez uprzedniego wzywania do uzupełnienia tego braku (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 16 marca 2006 r., III CZ 5/06; z 23 lutego 2012 r., V CZ 132/11; z 21 września 2011 r., I CZ 59/11 oraz z 5 października 2010 r., IV CZ 67/12).

W tym stanie rzeczy, orzeczono, jak w sentencji (art.394¹ § 3 w zw. z art. 398²¹ w zw. z art. 397 § 3 w zw. z art. 373 § 1 i art.87¹ k.p.c.).

[as]